

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

ikke har handlet saaledes, som Socialreformen anviste. Ser man paa Forholdene, som de har udviklet sig med den meget omfattende og den meget langvarige Arbejdsløshed, er det jo ganske afgjort, at deraf følger, at der maa rejse sig en Række Krav, som man ude omkring i Kommunerne ikke paa nogen Maade kan komme uden om, Krav, som skal honoreres. Naar Kommunerne har faaet saa tyngende Byrder, er det ikke Socialreformens Skyld, men saa er det, fordi der er Partier her paa Rigsdagen, der har svigtet Socialreformen. Det er jo givet, at Arbejdsløshedsordningen med den almindelige Forsikring ikke kan strække til, selv om den er overbygget med Krisekasser. Det er dèr, Tampen brænder, det er deraf, Vanskelighederne kommer.

Hvis der skulde handles rigtigt efter Socialreformen, burde Rigsdagen vedtage et Supplement til Lovgivningen, saaledes at de arbejdsløse, hvad angaar det understøttelsesmæssige, kunde blive hjulpet, og det er min Overbevisning, at man har handlet meget ilde ved at unnlade dette. Men det er jo en kendt Sag, at den høje Regering ikke har haft Held til at faa Oppositionen i Tale paa dette Omraade. Forslag i saa Henseende er strandet eller sover i Udvalg, der er i alt Fald ikke kommet noget ud deraf, og Følgen er, at alle de mange, hvis Understøttelse er ophørt, ingen anden Udvej har end at gaa til Kommunerne, og at man maa bruge Kommunehjælp i en Udstrækning, som det aldeles ikke var Forudsætningen, og som ingen havde Ønske om.

Det er det, der er i Vejen, det er det, der er Aarsagen, og derfor siger jeg: Hvis man vil dæmpe Uroen ude i Kommunerne, og hvis man vil øve Retfærdighed mod Kommunerne, bør den høje Rigsdag tage sig sammen til at vedtage de fornødne ekstraordinære Foranstaltninger over for de arbejdsløse.

Christmas Møller: Det Forslag til Beslutning, som ærede Medlemmer af Partiet Venstre har indgivet i det høje Ting, har faaet en meget velvillig Modtagelse af den højtærede Socialminister, saaledes som ogsaa rimeligt er, ja, man kan sige, at Socialministeren har været saa velvillig, at han vil gøre Forslaget til Beslutning overflødig, i hvert Fald gøre anden og sidste Behandling overflødig. Den højtærede Socialminister mener nemlig — saaledes har jeg forstaaet Ministeren —, at det er rimeligt, at der nedsættes et Udvalg til at behandle

dette Forslag, og saa kan dette Udvalg, om jeg saa maa sige, blive siddende — ja, det kan jo ikke sidde længere, end Rigsdagssamlingen er — og faa de Oplysninger, som skal udarbejdes i Socialministeriet. Jeg maa dog formode, at det er Partiet Venstres Anskuelse, at der skal træffes en egentlig Beslutning her i det høje Folketing, og det synes jeg ogsaa vilde være rigtigere.

Jeg skal paa mit Partis Vegne gøre nogle ganske faa Bemærkninger, da mit Partis Ordfører i denne Sag desværre er forhindret i at være til Stede. Mit Parti har, som det vil være det høje Ting bekendt, i det andet høje Ting indleveret et Forslag af noget lignende Karakter. Der er blot det at sige, at vort Forslag er bedre end det, vi behandler her i Dag. I Motiveringen til det her foreliggende Forslag siger man, at der er en hel Del Uro i Landet med Hensyn til den Maade, paa hvilken Fordelingen af de sociale Udgifter har virket, og deri har Forslagsstillerne ganske utvivlsomt Ret. Dernæst opfordrer Forslagsstillerne, saaledes som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nu redegjorde for paa disses Vegne, Ministeren til at tilvejebringe og forelægge for Rigsdagen en Opgørelse, som muliggør en Sammenligning mellem før og nu. Man maatte forstaa den højtærede Socialminister saaledes, at der herved vilde være store, ja, næsten uoverstigelige Vanskeligheder paa en Række Omraader. Jeg synes, at Venstres Forslag til Beslutning, hvorefter man ønsker en redelig og ædruelig Opgørelse af, hvorledes de sociale Udgifter har været før og efter Nyordningen for de enkelte Kommuner og naturligvis ogsaa for Staten, er Udtryk for et rimeligt og naturligt Krav, og jeg kan ikke tro, at det ikke i det Øjeblik, man stiller sig paa det Standpunkt, at man kun kræver en vis tilnærmelsesvis Beregning, skulde være muligt uden et alt for kæmpemæssigt Arbejde at fremskaffe et saadant Sammenligningsgrundlag. Det er et af de Spørgsmaal, som vi mener maa behandles i det Udvalg, der nedsættes angaaende dette Forslag til Beslutning.

Vi for vort Vedkommende kan tiltræde Forslaget. Vi synes naturligvis, som jeg alt har sagt, at vort eget Forslag er bedre. Vi synes, det er bedre at have et Udvalg, saaledes som vi foreslaar det i det Lovforslag, vi har forelagt i Landstinget, der skal afgive Betænkning og en Redegørelse for de sociale Udgifters Stigning og Aarsagerne hertil. Derindunder kommer ogsaa det Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende naturligvis er ganske enig i at man maa tage med,